BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 9 d.*

Byloje T-303/08

Tresplain Investments Ltd, įsteigta Tsing Yi, Hong Kong (Kinija), atstovaujama baristerės D. McFarland,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą J. Novais Gonçalves,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Bendrajame Teisme,

Hoo Hing Holdings Ltd, įsteigtai Romford, Esekse (Jungtinė Karalystė), atstovaujamai baristerio M. Edenborough,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2008 m. gegužės 7 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 889/2007-1), susijusio su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Hoo Hing Holdings Ltd* ir *Tresplain Investments Ltd*,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį per pasitarimą sudarė pirmininkė E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Papasavvas ir A. Dittrich (pranešėjas),

kancleris E. Coulon,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Teismo kanceliarijai 2008 m. liepos 30 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, pateiktu Teismo kanceliarijai 2008 m. gruodžio 18 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį, pateiktu Teismo kanceliarijai 2008 m. gruodžio 1 d.,

susipažinęs su prašymu sujungti šią bylą su byla T-300/08, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas, kurį įstojusi į bylą šalis laišku pateikė Teismo kanceliarijai 2008 m. rugpjūčio 27 d.,

susipažinęs su ieškovės ir VRDT pastabomis dėl šio prašymo sujungti bylas, pateiktomis Teismo kanceliarijai atitinkamai 2008 m. lapkričio 10 d. ir spalio 14 d. laiškais,

susipažinęs su prašymu atnaujinti rašytinę proceso dalį ir leisti pateikti naujus pagrindus, kurį įstojusi į bylą šalis pateikė Teismo kanceliarijai 2009 m. rugpjūčio 6 d.,

susipažinęs su ieškovės pastabomis dėl šio prašymo, pateiktomis Teismo kanceliarijai 2009 m. rugsėjo 22 d.,

atsižvelgęs į Teismo sprendimą nustatyti terminą naujiems pagrindams pateikti,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies paaiškinimu, kuriame pateikiami nauji pagrindai, pateiktu Teismo kanceliarijai 2009 m. gruodžio 17 d.,

susipažinęs su ieškovo ir VRDT pastabomis dėl įstojusios į bylą šalies pateiktų naujų pagrindų, pateiktomis Teismo kanceliarijai atitinkamai 2010 m. sausio 13 d. ir 18 d.,

atsižvelgęs į tai, kad nė viena šalis per mėnesį po to, kai buvo pranešta apie rašytinės proceso dalies pabaigą, nepateikė prašymo surengti teismo posėdį, ir todėl, vadovaudamasis teisėjo pranešėjo pranešimu bei taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 135a straipsnį, nusprendęs priimti sprendimą be žodinės proceso dalies,

priima šį

Sprendimą

Faktinės aplinkybės

1 1996 m. balandžio 29 d. ieškovė *Tresplain Investments Ltd* pagal iš dalies pakeistą 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 17 sk., 1 t., p. 146), kuris pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašytas įregistruoti prekių ženklas yra šis vaizdinis žymuo:

3 Prekė, kuriai buvo prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 30 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „ryžiai“.

4 1999 m. vasario 4 d. ieškovės minėtas prekių ženklas buvo įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas Nr. 241810 (toliau – ginčijamas Bendrijos prekių ženklas).

5 2005 m. rugpjūčio 5 d. įstojusi į bylą šalis *Hoo Hing Holdings Ltd* pateikė prašymą ginčijamo prekių ženklo registraciją pripažinti negaliojančia. Visų pirma, ji rėmėsi Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies a punktu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies a punktas), skaitomu kartu su Reglamento Nr. 40/94 5 straipsniu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 5 straipsnis), koks buvo taikomas iki 2004 m. kovo 10 d., kurią įsigaliojo nauja šio straipsnio redakcija pagal 2004 m. vasario 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 422/2004, iš dalies keičiančiu Reglamentą Nr. 40/94 (OL L 70, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t. p. 3), padarytus pakeitimus. Antra, ji rėmėsi Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies b punktu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 52 straipsnio 1 dalies b punktas). Trečia, ji rėmėsi Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies c punktu (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 53 straipsnio 1 dalies c punktas), skaitomu kartu su to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalis). Šiuo klausimu ji tvirtina, kad prisidengimą svetimu vardu (passing off) reglamentuojančiomis taisyklėmis jai suteikiama teisė Jungtinėje Karalystėje uždrausti naudoti ginčijamą Bendrijos prekių ženklą remiantis toliau pavaizduotu jos neregistruotu vaizdiniu prekių ženklu, kurį ji naudoja Jungtinėje Karalystėje nuo 1988 m. ryžiams žymėti (toliau – ankstesnis prekių ženklas).

金 象 牌

GOLDEN ELEPHANT

6 2007 m. balandžio 16 d. sprendimu VRDT anuliavimo skyrius atmetė prašymą pripažinti registraciją negaliojančia. Kalbėdamas apie Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies c punkte, skaitomame kartu su to paties reglamento 8 straipsnio 4 dalimi, numatytą negaliojimo pagrindą, jis nusprendė, kad data, tinkama įvertinti, ar įstojusi į bylą šalis buvo įgijusi ankstesnę teisę Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme, yra ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo diena, t. y. 1996 m. balandžio 29 d., o ne diena, kada pirmą kartą jis buvo panaudotas Jungtinėje Karalystėje. Jis manė, kad įstojusi į bylą šalis pakankamai įrodė, jog tą dieną prekyboje ji naudojo ankstesnį prekių ženklą, kuris turi didesnę negu vietinę reikšmę. Vis dėlto jis manė, kad, atsižvelgiant į nedidelę ankstesniu prekių ženklu parduodamų ryžių rinką, įstojusi į bylą šalis neįrodė, jog atitinkama visuomenė „goodwill“ (prestižas) (t. y. klientų pritraukimo stiprumas, žr. toliau esantį 101 punktą) siejo su ankstesniu prekių ženklu žymimomis prekėmis. Taigi įstojusi į bylą šalis neįrodė, kad pagal ieškinį dėl prisidengimo svetimu vardu reglamentuojančias taisykles ji galėjo uždrausti naudoti ginčijamą Bendrijos prekių ženklą.

7 2007 m. birželio 8 d. įstojusi į bylą šalis pateikė apeliaciją VRDT dėl Anuliavimo skyriaus sprendimo.

8 2008 m. gegužės 7 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba panaikino Anuliavimo skyriaus sprendimą, pripažino ginčijamo Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia ir priteisė iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

9 Apeliacinė taryba manė, kad įvykdytos Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies c punkto, skaitomo kartu su 8 straipsnio 4 dalimi, sąlygos, ir šiuo pagrindu pripažino ginčijamo Bendrijos prekių ženklo registraciją negaliojančia.

10 Ji pažymėjo, kad, siekdamas pagrįsti ieškinį dėl prisidengimo svetimu vardu pagal *common law* išplėtotą Anglijos teismų praktikoje, prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo turi įrodyti: pirma, kad naudodamas neregistruotą prekių ženklą jis rinkoje įgijo *goodwill* arba reputaciją ir kad jo prekės atpažįstamos dėl skiriamojo elemento, antra, kad Bendrijos prekių ženklo savininkas (tyčia ar netyčia) naudoja klaidinantį pateikimą, dėl kurio visuomenė mano ar gali manyti, jog Bendrijos prekių ženklo savininko parduodamos prekės yra prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusio asmens prekės ir, trečia, kad jis patyrė ar gali patirti žalą dėl suklaidinimo, kurį lemia Bendrijos prekių ženklo savininko naudojamas klaidinantis pateikimas.

11 Apeliacinė taryba pritarė Anuliavimo skyriaus išvadai, kad Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo data yra tinkama data, kurią teisės į ankstesnį žymenį jau turi būti įgytos.

12 Ji pažymėjo, kad įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai patvirtina, kad vykdyta tikra ir rimta komercinė veikla, apimanti ankstesniu prekių ženklu žymimų specialių rūšių ryžių importą į Jungtinę Karalystę ir jų pardavimą kinų ir tailandiečių maitinimo įstaigoms. Vadinasi, žymuo buvo naudojamas prekyboje Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme.

13 Apeliacinė taryba pažymėjo: iš įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų matyti, jog ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas Jungtinėje Karalystėje (Londone ir gretimose Kento ir Bedfordšyro apskrityse). Be to, įstojusios į bylą šalies pateiktame pareiškime patvirtinama, kad ryžiai parduodami klientams iš kitų didžiųjų Jungtinės Karalystės miestų, tarp jų – Mančesterio, Liverpulio, Birmingamo, Glazgo ir Bristolio. Vadinasi, įstojusi į bylą šalis įrodė, kad ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas didesne negu vien vietine reikšme Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies prasme.

14 Įstojusi į bylą šalis įrodė, kad aptariamos teisės buvo įgytos iki Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo dienos Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies a punkto prasme (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies a punktas).

15 Dėl Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies b punkte (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 4 dalies b punktas) numatytos sąlygos, pagal kurią neregistruotas žymuo jo savininkui turi suteikti teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą, Apeliacinė taryba nurodė tai, kas išdėstyta toliau.

16 Įstojusi į bylą šalis įrodė, kad ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo dieną jos įmonė turėjo pakankamą *goodwill*, atsiradusį prekiaujant specialių rūšių ryžiais. Anuliavimo skyrius nustatė griežtesnius reikalavimus *goodwill* įrodymui, nei nustatytieji ieškinį dėl prisidengimo svetimu vardu reglamentuojančioje Anglijos teisėje.

17 Be to, Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamas Bendrijos prekių ženklas yra klaidinantis ankstesnio prekių ženklo pateikimas. Šiuo klausimu ji pažymėjo, kad nagrinėjamos prekės yra tapačios. Nagrinėjamų prekių ženklų žodiniai elementai taip pat tapatūs. Šie žodiniai elementai yra fonetiškai ir konceptualiai tapatūs bei labai panašūs vizualiai. Vaidinasi, neišvengiama, jog visuomenė negalės atskirti aptariamų žymenų, o su ankstesniu prekių ženklu susidūrę vartotojai ryžius, kuriais ieškovė prekiauja naudodama ginčijamą Bendrijos prekių ženklą, tapatins su įstojusios į bylą šalies prekiaujamais ryžiais.

18 Be to, ji manė: kadangi įstojusi į bylą šalis įrodė, jog Jungtinėje Karalystėje ankstesnis prekių ženklas, kuris labai panašus į ginčijamą Bendrijos prekių ženklą ir kuris žymi tapačias prekes, įgijęs *goodwill*, pagrįsta daryti išvadą, kad įstojusi į bylą šalis gali patirti žalą.

19 Be to, dėl prašymo pripažinti registraciją negaliojančia, tiek, kiek jis grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies a punktu, skaitomu kartu su šio reglamento 5 straipsniu, Apeliacinė taryba „pirminėse pastabose“ padarė išvadą, kad jis priimtinas. Ginčijamo sprendimo 19 punkte ji nurodė: prašymas pripažinti registraciją negaliojančia buvo pateiktas 2005 m. rugpjūčio 5 d., todėl taikytina Reglamento Nr. 40/94 versija yra versija su absoliutaus negaliojimo pagrindų pakeitimais, padarytais Reglamentu Nr. 422/2004, ir kad naujajame taikytiname Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies a punkte pateikiama nuoroda tik į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnis), susijusį su absoliučiais atmetimo pagrindais, o ne į to paties reglamento 5 straipsnį, susijusį su Bendrijos prekių ženklų savininkais.

20 Galiausiai ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba nenagrinėjo įstojusios į bylą šalies argumento, grindžiamo Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies b punktu.

21 2008 m. rugpjūčio 1 d. įstojusi į bylą šalis Teisme pareiškė ieškinį dėl ginčijamo sprendimo. Šiame ieškinyje ji prašė panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies a punkte numatytu negaliojimo pagrindu, nepriimtinas. Be to, ji prašė pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad jos nurodyti pagrindai, susiję su atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytais negaliojimo pagrindais, būtų pripažinti priimtinais ir pagrįstais, bei pakeisti ginčijamą sprendimą

taip, kad ginčijamo Bendrijos prekių ženklo registracija būtų pripažinta negaliojančia remiantis vienu iš šių papildomų pagrindų, ar net abiem jais.

22 Teismas atmetė šį ieškinį kaip nepriimtiną (2009 m. liepos 14 d. Pirmosios instancijos teismo nutartis *Hoo Hing prieš VRDT – Tresplain Investments (Golden Elephant Brand)*, T-300/08, nepaskelbtas Rinkinyje). Šis teismas iš esmės pripažino, kad, remiantis Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 4 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 4 dalis), *Hoo Hing* neturėjo teisės pareikšti ieškinio Teisme, nes Apeliacinės tarybos sprendimu buvo visiškai patenkinti jos reikalavimai (minėtos Nutarties *Golden Elephant Brand* 37 punktas).

Šalių reikalavimai

23 Ieškinyje ieškovė Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

24 Savo atsakyme į ieškinį VRDT Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

25 Savo atsakyme į ieškinį įstojusi į bylą šalis Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— be to, arba, nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su išvada, kad data, tinkama išspręsti prisidengimo svetimu vardu klausimą, yra Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo diena, o ne diena, kada Bendrijos prekių ženklas panaudotas pirmą kartą,

— bet to, arba, nepatenkinus šių reikalavimų, pakeisti ginčijamą sprendimą taip, jog būtų pripažinta, kad data, tinkama išspręsti prisidengimo svetimu vardu klausimą, yra diena, kada Bendrijos prekių ženklas buvo panaudotas pirmą kartą, o ne Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo diena,

— priteisti iš VRDT ar įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas arba, nepatenkinus šio reikalavimo, priteisti solidariai iš VRDT ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

26 Be to, savo paaiškinime, kuriame pateikiami nauji pagrindai, įstojusi į bylą šalis Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame padaryta išvada, kad pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies a punkte numatytu negaliojimo pagrindu, nepriimtinas,

— be to, arba, nepatenkinus šio reikalavimo, pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies a punkte numatytu negaliojimo pagrindu, būtų pripažintas priimtinu ir pagrįstu,

— pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies b punkte numatytu negaliojimo pagrindu, būtų pripažintas priimtinu ir pagrįstu,

— ginčijamą sprendimą pakeitus taip, kaip to prašoma, jį pakeisti dar ir taip, kad ginčijamo Bendrijos prekių ženklo registracija būtų pripažinta negaliojančia remiantis vienu iš šių papildomų pagrindų ar net abiem jais,

— priteisti iš VRDT arba ieškovės arba, subsidiariai, solidariai iš VRDT ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

27 Savo rašytinėse pastabose dėl naujų pagrindų ieškovė Teismo prašo:

— atmesti naujus teisinius pagrindus,

— priteisti iš įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

28 Savo rašytinėse pastabose dėl naujų pagrindų VRDT Teismo prašo:

— atmesti naujus teisinius pagrindus kaip nepriimtinus,

— nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti naujus teisinius pagrindus kaip nepagrįstus,

— priteisti iš įstojusios į bylą šalies bylinėjosi išlaidas.

Dėl teisės

29 Kalbant visų pirma apie įstojusios į bylą šalies prašymą sujungti šią bylą su byla T-300/08, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimtas sprendimas, pakanka konstatuoti, kad šis prašymas neteko dalyko dėl to, kad ieškinys byloje T-300/08 buvo atmestas kaip nepriimtinas (22 punkte minėta Nutartis *Golden Elephant Brand*).

1. *Dėl ieškovės reikalavimų*

30 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė pateikia du pagrindus, susijusius atitinkamai su Reglamento Nr. 40/94 73 ir 74 straipsnių (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 75 ir 76 straipsniai) ir Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies pažeidimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 73 ir 74 straipsnių pažeidimu

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio pažeidimu

— Šalių argumentai

31 Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies ieškovė tvirtina, jog Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti į faktus, įrodymus ir atitinkamus argumentus, kuriuos ji laiku pateikė. Tai darydama, Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnį, ir ypač šios nuostatos 2 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis).

32 Konkrečiai kalbant, Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti į ieškovės argumentus, susijusius su:

— įstojusios į bylą šalies pateiktų tariamų „įrodymų“ ginčijimu,

— tuo, kad įstojusi į bylą šalis nepateikė įrodymų, susijusių su dėl naudojimo tariamai įgytos reputacijos ar *goodwill* reikšme ir svarba,

— tuo, kad iš tikrųjų aptariami ženklai nepainiojami ir negali būti supainioti. Apeliacinė taryba, be kita ko, neatsižvelgė į tai, kad įstojusi į bylą šalis (jau nekalbant apie jos klientus) niekad neskundė ieškovės, nepaisant to, jog buvo pripažinta, kad nuo 2003 m. lapkričio mėn. Jungtinės Karalystės rinkoje paraleliai prekiaujama abiejų šalių prekėmis, t. y. nagrinėjamais prekių ženklais pažymėtais ryžiais.

33 Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti ir į rašytinėse pastabose ieškovės pateiktus įrodymus dėl galimybės supainioti nebuvimo.

34 Taigi Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti į didelę dalį 2006 m. vasario 3 d., 2007 m. spalio 31 d. ir 2008 m. balandžio 1 d. ieškovės pastabų.

35 Apeliacinė taryba neįvertino rinkos dalių ir neatsižvelgė į jos pateiktus įrodymus, iš kurių matyti, kad kasmet į Jungtinę Karalystę importuojama vidutiniškai 500 000 tonų ryžių.

36 VRDT ir įstojusi į bylą šalis prašo atmesti šią pirmojo pagrindo pirmą dalį. VRDT, be kita ko, teigia, jog šis pagrindas nepriimtinas, nes ieškovė nepakankamai aiškiai nurodė, į kokius argumentus ar įrodymus iš tų, kuriuos ji išdėstė ar pateikė per administracinę procedūrą, Apeliacinė taryba neatsižvelgė. Bet kuriuo atveju ši pirmojo

pagrindo pirma dalis nepagrįsta, nes Apeliacinė taryba išnagrinėjo visas šalių pateiktas pastabas.

— Bendrojo Teismo vertinimas

37 Reikėtų priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalį ieškinyje, be kita ko, turi būti nurodytas „ginčo dalykas“ ir „ieškinio pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka“. Be to, pagal šio reglamento 48 straipsnio 2 dalį „vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui“. Iš šių nuostatų išplaukia, kad bet kuris ieškinio pagrindas, kuris nepakankamai aiškiai suformuluotas ieškinyje, turi būti laikomas nepriimtinu (2005 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Honeywell prieš Komisiją*, T-209/01, Rink. p. II-5527, 54 punktas).

38 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, jog esminės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis pagrįstas, būtų nurodytos bent jau glaustai, bet nuosekliai ir suprantamai, pačiame ieškinio tekste (žr. 37 punkte minėto Sprendimo *Honeywell prieš Komisiją* 56 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Šiuo atžvilgiu, nors ieškinio tekstas specifiniais klausimais gali būti pagrįstas ir papildytas pateikiant nuorodas į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti esminių teisinės argumentacijos aplinkybių nebuvimo, kurios pagal anksčiau primintas nuostatas turi būti nurodytos pačiame ieškinyje. Be to, Bendrasis Teismas neturi ieškinio prieduose ieškoti ir nustatyti pagrindų bei argumentų, kuriuos jis galėtų laikyti pagrindžiančiais ieškinį, nes priedai atlieka tik įrodomąją ir pagalbinę funkciją (žr. 37 punkte minėto Sprendimo *Honeywell prieš Komisiją* 57 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

39 Be to, Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalis) nustatyta, kad VRDT faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinių pagrindų atveju ji nagrinėja tiktai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą. Pagal to paties straipsnio 2 dalį VRDT gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo laiku pateikti.

40 Ieškovė iš esmės tvirtina, kad Apeliacinė taryba pažeidė šią procedūrinę nuostatą, atsisakiusi atsižvelgti į tam tikrus ieškovės pateiktus argumentus ar įrodymus, nors to paties straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos nebuvo įvykdytos, nes ieškovė laiku pateikė visus šiuos įrodymus.

41 Šioje byloje reikia konstatuoti, kad tam tikri ieškovės argumentai, pateikti šiai pirmojo ieškinio pagrindo daliai pagrįsti, ieškinyje išdėstyti nepakankamai aiškiai. Ieškinio tekste ieškovė nepaaiškino, kokius argumentus ji pateikė per administracinę procedūrą ginčydama įstojusios į bylą šalies pateiktus įrodymus. Ji juo labiau nenurodė, į kokius argumentus, pateiktus jos 2006 m. vasario 3 d., 2007 m. spalio 31 d. ir 2008 m. balandžio 1 d. pareiškimuose, anot jos, Apeliacinė taryba neatsižvelgė.

42 Vis dėlto dalis argumentų, kuriais ieškovė remiasi grįsdama šią pirmojo ieškinio pagrindo dalį, pateikti pakankamai aiškiai pačiame ieškinio tekste. Taigi, kaip matyti iš ieškinio, ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą neatsižvelgus į jos argumentus, pagal kuriuos įstojusi į bylą šalis nepateikė įrodymų, susijusių su dėl naudojimo tariamai įgytos reputacijos ar *goodwill* reikšme ir svarba. Iš ieškinio taip pat matyti, jog ieškovė mano,

kad Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti į jos argumentus, pagal kuriuos nėra galimybės supainioti nagrinėjamus prekių ženklus. Be to, ieškovė aiškiai kaltina Apeliacinę tarybą neatsižvelgus į jos argumentą, kad kasmet į Jungtinę Karalystę importuojama vidutiniškai 500 000 tonų ryžių. Kiek tai susiję su šiais argumentais, argumentacijos turinys bent jau glaustai išplaukia iš ieškinio teksto.

43 Pirmojo pagrindo pirma dalis, susijusi su tuo, kad Apeliacinė taryba padarė procedūrinę klaidą atsisakydama atsižvelgti į dalį ieškovės argumentų, nors tokio atsisakymo sąlygos nebuvo įvykdytos, negali būti laikoma savaime nepriimtina. Tik keletas argumentų, pateiktų šiai daliai pagrįsti, yra nepriimtini, nes jie ieškinio tekste buvo išdėstyti nepakankamai aiškiai (žr. 41 punktą).

44 Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies esmės reikia pastebėti tai, kas išdėstyta toliau. Taigi, kaip VRDT pažymi, iš ginčijamo sprendimo ar iš tarp jos ir ieškovės pasikeistos informacijos visiškai nematyti, kad buvo atsisakyta atsižvelgti į ieškovės pateiktus faktus, įrodymus ir argumentus.

45 Reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 3, 5, 14 ir 16 punktuose Apeliacinė taryba apibendrino ieškovės argumentus, išdėstytus visuose per administracinę procedūrą jos pateiktuose pareiškimuose.

46 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Apeliacinė taryba neprivalo pareikšti nuomonės dėl visų šalių pateiktų argumentų. Sprendimo struktūroje jai pakanka išdėstyti esminę reikšmę turinčias faktines aplinkybes ir teisinius argumentus (šiuo klausimu

žr. 2007 m. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, C-404/04 P, nepaskelbtas Rinkinyje, 30 punktą). Iš to darytina išvada, jog vien tai, kad Apeliacinė taryba nepakartojo visų šalies argumentų ir neatsakė į kiekvieną iš šių argumentų, neleidžia daryti išvados, kad Apeliacinė taryba atsisakė į juos atsižvelgti.

47 Nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 14 punkte pažymėjo: ieškovė tvirtino, kad įstojusios į bylą šalies rinkos dalis yra pernelyg maža, kad būtų įrodytas *goodwill*, o skundžiamo sprendimo 16 punkte – jog ieškovė tvirtino, kad įstojusi į bylą šalis nepateikė įrodymo dėl *goodwill* buvimo. Be to, ginčijamo sprendimo 3 ir 14 punktuose ji glaustai išdėstė ieškovės argumentus, susijusius su įstojusios į bylą šalies maža rinkos dalimi.

48 Ginčijamo sprendimo 40–43 punktuose Apeliacinė taryba nagrinėjo klausimą, ar įstojusi į bylą šalis pakankamai teisiškai įrodė *goodwill* buvimą, ir negalima daryti išvados, kad Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti į visus argumentus, kuriais rėmėsi ieškovė šiuo klausimu.

49 Kalbant apie ieškovės argumentą, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į jos pateiktus argumentus ir įrodymus, susijusius su tuo, kad nėra galimybės supainioti nagrinėjamus žymenis, reikia pažymėti tai, kas išdėstyta toliau. Iš tiesų ginčijamame sprendime pateiktoje ieškovės argumentų santraukoje nėra jokio argumento, susijusio su galimybės supainioti nebuvimu. Tačiau reikia pažymėti, kad per administracinę procedūrą ieškovė nepateikė argumentų dėl galimybės supainioti nebuvimo. Savo 2007 m. spalio 31 d. pareiškime pažymėjusi, jog įstojusios į bylą šalies rinkos dalis yra maža, ieškovė tik tvirtino, kad „joje [negali] būti *goodwill*, klaidinančio pateikimo ar žalos“,

o 2008 m. balandžio 1 d. pareiškime – kad įstojusi į bylą šalis „neįrodė klaidinančio pateikimo ar žalos“.

50 Ginčijamo sprendimo 44–47 punktuose Apeliacinė taryba nagrinėjo klaidinančio pateikimo buvimo klausimą. Kadangi per administracinę procedūrą ieškovė tik ginčijo šį buvimą neplėtodama savo argumentų, vien tai, jog Apeliacinė taryba nagrinėjo klaidinančio pateikimo buvimo klausimą, reiškia, kad ji atsižvelgė į ieškovės argumentus.

51 Kalbant apie argumentą, jog Apeliacinė taryba, be kita ko, neatsižvelgė į tai, kad įstojusi į bylą šalis (jau nekalbant apie jos klientus) niekad neskundė ieškovės, nepaisant to, jog nuo 2003 m. lapkričio mėn. rinkoje vyksta paraleli prekyba, pažymėtina, kad ieškovė nesirėmė šiomis aplinkybėmis savo argumentuose per administracinę procedūrą. Vadinasi, negali būti klausimo dėl to, ar per administracinę procedūrą buvo atsisakyta atsižvelgti į ieškovės pateiktus argumentus.

52 Kalbant apie argumentą, kad kasmet į Jungtinę Karalystę importuota vidutiniškai 500 000 tonų ryžių, reikia konstatuoti, kad Apeliacinė taryba aiškiai paminėjo šį argumentą ginčijamo sprendimo 3 punkte. Tačiau ginčijamo sprendimo 26 punkte ji pažymėjo, kad netgi mažos įmonės gali turėti *goodwill*. Iš to darytina išvada, kad, kaip teigia Apeliacinė taryba, nebuvo būtina nustatyti tikslios įstojusiai į bylą šaliai priklausančios rinkos dalies. Taigi tai, kad Apeliacinė taryba neapskaičiavo įstojusios į bylą šalies rinkos dalies, remdamasi ieškovės pateiktais įrodymais dėl visos rinkos apimties, nereiškia, kad Apeliacinė taryba atsisakė atsižvelgti į dalį ieškovės pateiktų argumentų ar įrodymų, pažeisdama Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnį. Tai, jog

nebuvo nustatyta tiksli įstojusios į bylą šalies rinkos dalis, paaiškinama tuo, kad ši dalis neturėjo esminės reikšmės bendroje ginčijamo sprendimo struktūroje.

53 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog Apeliacinė taryba neatsisakė per administracinę procedūrą atsižvelgti į ieškovės pateiktus argumentus. Todėl ieškovės argumentai faktiškai nepagrįsti, vadinasi, reikia atmesti pirmojo pagrindo pirmą dalį.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio ir 74 straipsnio 1 dalies pabaigos pažeidimu

— Šalių argumentai

54 Pirmojo ieškinio pagrindo antroje dalyje ieškovė tvirtina: ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba rėmėsi tariamais „faktais“, prezumpcijomis ir teisiniais teiginiais, kuriais nesirėmė ar kurių nepagrindė šalys. Todėl ji pažeidė Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnį ir 74 straipsnio 1 dalies pabaigą (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 1 dalies pabaiga).

55 Pirma, nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba neteisingai apibrėžė arba, subsidiariai, neteisingai taikė ieškinį dėl prisidengimo svetimu vardu reglamentuojančią Anglijos teisę.

56 Antra, grįsdama savo teiginius dėl tariamos galimybės supainioti nagrinėjamus prekių ženklus, Apeliacinė taryba „išgalvojo išvadas“ ir rėmėsi spekuliacijomis bei prielaidomis.

57 Trečia, Apeliacinė taryba klaidingai padarė išvadą, kad padaryta žalos, nepaisydama to, kad nėra įrodymų ar teiginių dėl tokios žalos buvimo.

58 Įstojusi į bylą šalis neįrodė, kad įgijo *goodwill*. Jungtinėje Karalystėje jos užimama ryžių rinkos dalis yra per maža, kad įgytų *goodwill*.

59 Be to, Apeliacinė taryba suklydo, neatsižvelgusi į anatominius, estetinius ir meninius nagrinėjamuose prekių ženkluose pavaizduotos dramblio galvos skirtumus.

60 Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tai, jog dauguma įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų nepatvirtina, kad nagrinėjamu laikotarpiu ankstesnis prekių ženklas būtų buvęs naudojamas ryžiams. Pavyzdžiui, kasos aparato juostų ritinėliuose nurodomi tik „G/E“ arba „GE“ ryžiai, o ne ankstesnis prekių ženklas.

61 Ieškovė mano, kad ginčijamo sprendimo 40 punkte Apeliacinės tarybos pateikta argumentacija nelogiška, nes ji teigė, jog „Anuliavimo skyrius nustatė didesnį įrodymo laipsnį, nei reikalaujamas pagal prisidengimą svetimu vardu reglamentuojančią Anglijos teisę“, tačiau nepritarė Anuliavimo skyriaus išvadai, kad neįrodytas prisidengimas svetimu vardu.

62 Ji teigia: Apeliacinė taryba neturėjo jokių faktinių pagrindų ginčijamo sprendimo 43 punkte padaryti išvadą, kad „mažai tikėtina, jog po [ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos] pateikimo dienos užregistruotas padidėjęs pardavimo apimčių lygis būtų buvęs toks, jeigu tą dieną nebūtų buvę įmonės *goodwill*. Be to, Apeliacinė taryba nebuvo reikiamai griežta vartodama frazę „įmonės *goodwill*“.

63 VRDT ir įstojusi į bylą šalis prašo atmesti šią pirmojo ieškinio pagrindo dalį.

— Bendrojo Teismo vertinimas

64 Visų pirma reikia išnagrinėti Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimą, ir po to – Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antro sakinio (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 75 straipsnio antras sakinys) pažeidimą.

65 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pabaigą per procedūras dėl santykinių atsisakymo registruoti paraiškas pagrindų nagrinėjami tiktai šalių nurodyti faktai, įrodymai bei argumentai bei siekiamas reikalavimų patenkinimo būdas. Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pabaiga taip pat taikoma panaikinimo procedūroms, susijusiomis su santykiniais negaliojimo pagrindais pagal to paties reglamento 52 straipsnį (2005 m. gegužės 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *TeleTech Holdings prieš VRDT – Teletech International (TELETECH GLOBAL VENTURES)*, T-288/03, Rink. p. II-1767, 65 punktas). Todėl registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrose, susijusiose su santykiniu negaliojimo pagrindu, prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikusi šalis, remdamasi ankstesniu nacionaliniu prekių ženklu, turi įrodyti tokio prekių ženklo buvimą, o prireikus – ir jo apsaugos apimtį (šiuo klausimu žr. 2005 m. balandžio 20 d. Pirmosios instancijos

teismo sprendimo *Atomic Austria prieš VRDT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)*, T-318/03, Rink. p. II-1319, 33 punktą).

66 Tačiau VRDT turi išnagrinėti, ar, vykstant registracijos pripažinimo negaliojančia procedūrai, yra tenkinamos negaliojimo pagrindo, kuriuo remiamasi, taikymo sąlygos. Tokiu atveju ji turi įvertinti faktų, kuriais šalys remiasi, realumą ir jų pateiktų įrodymų įrodomąją galią (šiuo klausimu žr. 65 punkte minėto Sprendimo *ATOMIC BLITZ* 34 punktą).

67 VRDR gali tekti atsižvelgti, be kita ko, į valstybės narės, kurioje ankstesnis prekių ženklas, kuriuo grindžiamas prašymas pripažinti registraciją negaliojančia, yra saugomas, nacionalinę teisę. Tokiu atveju VRDT privalo savo iniciatyva, jos nuomone, šiuo tikslu tinkamomis priemonėmis gauti informacijos, susijusios su atitinkamos valstybės nacionaline teise, jei tokia informacija yra būtina vertinant aptariamo negaliojimo pagrindo taikymo sąlygas, ir ypač nurodytų faktų realumą ar pateiktų dokumentų įrodomąją galią. Iš tikrųjų, apribojant VRDT atliekamo tyrimo faktinį pagrindą, nedraudžiama jai, be kita ko, atsižvelgti ne tik į registracijos pripažinimo negaliojančia procedūroje dalyvaujančių šalių aiškiai nurodytus faktus, bet ir į plačiai žinomus faktus, tai yra tuos, kuriuos bet kuris asmuo gali žinoti arba apie kuriuos gali sužinoti iš visuotinai prieinamų šaltinių (šiuo klausimu žr. 65 punkte minėto Sprendimo *ATOMIC BLITZ* 35 punktą).

68 Reikia išnagrinėti ieškovės argumentus atsižvelgiant į anksčiau išdėstytus teiginius.

69 Kalbant visų pirma apie argumentą, kad nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba neteisingai apibrėžė arba, subsidiariai, neteisingai taikė ieškinį dėl prisidengimo svetimu vardu reglamentuojančią Anglijos teisę, reikia konstatuoti, jog neteisingas valstybės narės nacionalinės teisės aiškinimas ar taikymas gali būti teisės klaida, bet ne

Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pabaigos pažeidimas. Kadangi VRDT privalo savo iniciatyva įvertinti, ar negaliojimo pagrindo, kuriuo remiamasi, taikymo sąlygos įvykdytos ir prireikus savo iniciatyva gauti informaciją, susijusią su atitinkamos valstybės narės teise, aiškinant ar taikant nacionalinę teisę galimai padaryta klaida negali būti laikoma tarp šalių kilusio ginčo ribų viršijimu.

70 Toliau, kalbant apie ieškovės argumentą, kad, grįsdama savo teiginius dėl tariamos galimybės supainioti nagrinėjamus prekių ženklus, Apeliacinė taryba „išgalvojo išvadas“ ir rėmėsi spekuliacijomis bei prielaidomis, reikia pažymėti tai, kas išdėstyta toliau. Ginčijamo sprendimo 44–47 punktuose Apeliacinė taryba nagrinėjo, kaip ir turėjo tai daryti, ar viena iš ieškinio dėl prisidengimo svetimu vardu sąlygų, t. y. klaidinantis ankstesnio prekių ženklo pateikimas, yra įvykdyta. Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 44 punkte ji visų pirma išdėstė nacionalinę teisę, kurią ji taikė nagrinėjamam atvejui ginčijamo sprendimo 45–47 punktuose.

71 Kadangi Apeliacinė taryba turėjo išnagrinėti, ar ankstesnis žymuo, kuriuo remiasi įstojusi į bylą šalis, leidžia uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies b punkto prasme, ji privalėjo išnagrinėti, ar yra klaidinantis pateikimas, dėl kurio visuomenė gali manyti, kad Bendrijos prekių ženklo savininko parduodamos prekės yra įstojusios į bylą šalies prekės. Todėl tai, kad skundžiamo sprendimo 47 punkte Apeliacinė taryba padarė išvadas, kad „neišvengiama, jog visuomenė negali atskirti ryžių ir jų prekių ženklų“ ar kad „neginčijamai yra klaidinantis pateikimas“, negali būti laikoma tarp šalių kilusio ginčo ribų viršijimu. Ieškovės argumentai šiuo klausimu iš tikrųjų susiję ne su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio

1 dalies pažeidimu, bet su teisės klaida, kurią padarė Apeliacinė taryba taikydama nacionalinę teisę, skaitomą kartu su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi.

72 Kalbant apie argumentą, jog Apeliacinė taryba klaidingai padarė išvadą, kad padaryta žalos, nepaisydama to, kad nėra įrodymų ar teiginių, susijusių su tokios žalos buvimu, taip pat reikia pažymėti, kad Apeliacinė taryba privalėjo išnagrinėti, ar įvykdytos Anglijos teisėje numatytos ieškinio dėl prisidengimo svetimu vardu sąlygos. Todėl tai, kad ginčijamo sprendimo 49 punkte ji manė, jog pagrįsta daryti išvadą, kad įstojusi į bylą šalis gali patirti žalą tiesioginių ar netiesioginių pardavimo nuostolių forma, nėra Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimas.

73 Savo argumentu, kad įstojusi į bylą šalis neįrodė, jog įgijo *goodwill* ir jos turima rinkos dalis yra pernelyg maža, ieškovė iš tikrųjų tvirtina, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą vertindama *goodwill* buvimą, o ne kad ji padarė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimą, atsižvelgusi į šalių nepateiktus faktus ar įrodymus.

74 Kalbant apie ieškovės argumentą, kad Apeliacinė taryba padarė klaidą, neatsižvelgusi į anatominius, estetinius ir meninius nagrinėjamuose prekių ženkluose pavaizduotos dramblio galvos skirtumus, reikia pastebėti, kad šis argumentas iš tikrųjų susijęs su teisės klaida, kurią Apeliacinė taryba padarė vertindama klaidinančio pateikimo buvimą, o ne su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

75 Savo argumentu, kad Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tai, jog dauguma įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų nepatvirtina, kad nagrinėjamu laikotarpiu ankstesnis prekių ženklas būtų buvęs naudojamas ryžiams, ieškovė iš tikrųjų kaltina Apeliacinę tarybą neteisingai įvertinus įstojusios į bylą šalies įrodymus. Tokie argumentai susiję su vertinimo klaida, kurią padarė Apeliacinė taryba, o ne su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

76 Ieškovės argumentas, kad Apeliacinės tarybos pateikta argumentacija nelogiška (žr. aukščiau esantį 61 punktą), taip pat susijęs su tariama teisės klaida, o ne su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimu.

77 Kiek tai susiję su ieškovės argumentu, jog Apeliacinė taryba nesirėmė jokiais faktais, kad ginčijamo sprendimo 43 punkte padarytų išvadą, jog „mažai tikėtina, jog po [ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos] pateikimo dienos užregistruotas padidėjęs pardavimo apimčių lygis būtų buvęs toks, jeigu tą dieną nebūtų buvę įmonės *goodwill*“, reikia pažymėti tai, kas išdėstyta toliau. Apeliacinė taryba turėjo nustatyti, ar įstojusi į bylą šalis įgijo *goodwill*, koks reikalaujamas pagal Jungtinės Karalystės teisę ieškinio dėl prisidengimo svetimu vardu atveju. Jeigu Apeliacinė taryba būtų padariusi išvadą, kad yra *goodwill*, be pakankamo teisinio pagrindo, tai būtų vertinimo klaida. Ieškovė tvirtina ne tai, kad Apeliacinė taryba rėmėsi šalių nepateiktais faktais, o tai, kad ji iš jai pateiktų faktų padarė nepagrįstas išvadas.

78 Galiausiai, kalbant apie ieškovės argumentą, kad Apeliacinė taryba nebuvo reikiamai griežta vartodama frazę „įmonės *goodwill*“, reikia pažymėti, jog iš tikrųjų jis susijęs su Apeliacinės tarybos padaryta teisės klaida.

79 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog ieškovės argumentai iš tikrųjų susiję ne su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimu, o su teisės klaidomis, kurias Apeliacinė taryba padarė taikydama nacionalinę teisę, arba vertinimo klaidomis. Todėl šie argumentai bus nagrinėjami analizuojant antrąjį ieškinio pagrindą.

80 Dėl tariamo Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pažeidimo primintina, jog pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antrą sakinį VRDT sprendimai gali būti grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, dėl kurių šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.

81 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, jog faktai turi būti įvertinti sprendime. Teisė būti išklausytam apima visas faktines arba teisines aplinkybes, kuriomis grindžiamas sprendimas, bet ne galutinę poziciją, kurios ketina laikytis institucija (žr. 2005 m. birželio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Lidl Stiftung prieš VRDT – REWE-Zentral (Salvita)*, T-303/03, Rink. p. II-1917, 62 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Todėl Apeliacinė taryba neprivalėjo išklausyti ieškovės dėl faktinių ar teisinių aplinkybių įvertinimo, kuriuo ji nusprendė grįsti savo sprendimą. Todėl ji nepažeidė Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio.

82 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti pirmojo pagrindo antrą dalį ir atitinkamai visą pirmąjį pagrindą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

83 Ieškovė tvirtina, jog ginčijamo sprendimo 26 punkte Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad *goodwill* laikomas mažu, tik kai verslas nėra nuolatinis. Be to, ji klaidingai manė, jog pagal Anglijos teisę reikalaujamas įrodymo lygis nėra toks pats, kaip dėl naudojimo įgyto skiriamojo požymio atveju. Ieškovė mano, kad pagal Anglijos teisę reikalaujamas įrodymo lygis yra toks pats visoms civilinėms byloms.

84 Apeliacinė taryba ignoravo arba neteisingai aiškino tai, jog įstojusi į bylą šalis turėjo teisiškai įrodyti kiekvieną ieškiniui dėl prisidengimo svetimu vardu reikalaujamų sąlygų elementą. Ginčijamo sprendimo 47–49 punktuose Apeliacinė taryba tik patvirtino, jog egzistuoja galimybė supainioti ir padaryta žalos, nors jie nebuvo patvirtinti jokiais įrodymais.

85 Be to, Apeliacinė taryba padarė klaidą arba nesuprato prekės pobūdžio. Ginčijamas Bendrijos prekių ženklas buvo įregistruotas ryžiams, konkrečiai nenurodant ryžių rūšies. Ginčijamame sprendime išdėstydama faktus keletą kartų Apeliacinė taryba nurodo, jog įstojusi į bylą šalis tiekia specialias ryžių rūšis. Tačiau toliau ji nurodė, kad įstojusi į bylą šalis yra teisių į ryžius savininkė ir kad nagrinėjamais prekių ženklais saugomos prekės yra tapačios. Taigi, nagrinėdama tam tikras bylos aplinkybes, ji klaidingai padarė išvadą, jog įstojusios į bylą šalies veikla buvo specialių ryžių rūšių

nišos veikla, tačiau kitose ginčijamo sprendimo vietose ji manė, jog prekė ir atitinkama rinka yra ryžiai apskritai ir jų rinka.

86 Nagrinėjami prekių ženklai turi pakankamų vizualių ir konceptualių skirtumų, susijusių su dramblio piešinėliu, ir Apeliacinė taryba į juos turėjo atsižvelgti.

87 Be to, keletą metų nagrinėjami prekių ženklai taikiai koegzistavo rinkoje ir šalys nepastebėjo nė vieno supainiojimo atvejo.

88 VRDT ir įstojusi į bylą šalis prašo atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

Bendrojo Teismo vertinimas

— Pirminės pastabos

89 Pagal Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies c punktą, padavus prašymą VRDT, Bendrijos prekių ženklo registracija pripažįstama negaliojančia, jeigu yra šio

reglamento 8 straipsnio 4 dalyje nurodyta ankstesnė teisė ir patenkintos šioje dalyje nurodytos sąlygos. Pagal Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį neregistruoto prekių ženklo arba kito prekyboje naudojamo didesnę negu vietinę reikšmę turinčio žymens savininkui užprotestavus, pareikštas registruoti prekių ženklas neregistruojamas, kai ir jeigu pagal to žymens naudojimą reglamentuojančius valstybės narės teisės aktus teisės į tą žymenį buvo įgytos iki paraiškos įregistruoti Bendrijos prekių ženklą padavimo dienos ir tas žymuo jo savininkui suteikia teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.

90 Iš kartu skaitomų šių dviejų nuostatų matyti, kad neregistruoto didesnę negu vietinę reikšmę turinčio prekių ženklo žymens savininkui pareikalavus gali būti panaikinta vėlesnio Bendrijos prekių ženklo registracija, kai ir jeigu pagal taikomus valstybės narės teisės aktus, pirma, teisės į tą žymenį buvo įgytos iki paraiškos įregistruoti Bendrijos prekių ženklą padavimo dienos ir, antra, tas žymuo jo savininkui suteikia teisę uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą.

91 Taikydama Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalį Apeliacinė taryba turi atsižvelgti tiek į nacionalinės teisės aktus, taikomus remiantis šioje nuostatoje daroma nuoroda, tiek į atitinkamoje valstybėje narėje priimtus teismų sprendimus. Tuo remdamasis prašymą pripažinti registraciją negaliojančia pateikęs asmuo turi įrodyti, kad nagrinėjamas žymuo patenka į valstybės narės teisės aktų, kuriais remiamasi, taikymo sritį ir kad jis leidžia uždrausti naudoti vėlesnį prekių ženklą (2009 m. birželio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Last Minute Network prieš VRDT – Last Minute Tour (LAST MINUTE TOUR)*, T-114/07 ir T-115/07, Rink. p. II-1919, 47 punktas; pagal analogiją taip pat žr. 2007 m. birželio 12 d. Sprendimo *Budějovický Budvar prieš VRDT – Anheuser-Busch (BUDWEISER)*, T-53/04–T-56/04, T-58/04 ir T-59/04, nepaskelbtas Rinkinyje, 74 punktą).

92 Nagrinėjamu atveju neregistruotam nacionaliniam prekių ženklui taikomas valstybės narės teisės aktas yra 1994 m. *Trade Marks Act* (Jungtinės Karalystės Prekių ženklų įstatymas), kurio 5 straipsnio 4 dalyje nustatyta:

„Prekių ženklas negali būti registruojamas, jeigu ir tiek, kiek jo naudojimas Jungtinėje Karalystėje gali būti draudžiamas:

a) dėl kokios nors teisės nuostatos (būtent dėl normos, susijusios su prisidengimu svetimu vardu (*law of passing off*), kuria saugomas neregistruotas prekių ženklas ar bet koks kitas prekyboje naudojamas žymuo <...>“.

93 Iš šio teksto, kaip jį išaiškino nacionaliniai teismai (*Reckitt & Colman Products Ltd v Borden Inc. & Ors (1990) R.P.C. 341 HL*), matyti, jog tam, kad nagrinėjamu atveju būtų panaikinta ginčijamo Bendrijos prekių ženklo registracija siekiant apsaugoti neregistruotą nacionalinį prekių ženklą, pagal Jungtinės Karalystės teisėje ieškinį dėl prisidengimo svetimu vardu reglamentuojančias nuostatas įstojusi į bylą šalis turi įrodyti, kad patenkintos trys sąlygos, susijusios su įgytu *goodwill*, klaidinančiu pateikimu ir *goodwil* atžvilgiu padaryta žala.

94 Apeliacinė taryba šias tris sąlygas išvardija ginčijamo sprendimo 23 punkte (žr. pirma esantį 10 punktą) ir, be to, ieškovė pripažįsta, jog Apeliacinė taryba teisingai nustatė teorinį vertinimą, susijusį su ieškiniais dėl prisidengimo svetimu vardu.

95 Vis dėlto ji mano, kad nagrinėjamu atveju Apeliacinė taryba dėl kiekvienos iš šių sąlygų neteisingai taikė šį teorinį vertinimą.

— Dėl *goodwill*

96 Ieškovė iš esmės kaltina Apeliacinę tarybą padarius išvadą, jog egzistuoja *goodwill*, nepaisant to, jog įstojusios į bylą šalies veikla Jungtinės Karalystės ryžių rinkoje yra nereikšminga.

97 Visų pirma reikia nustatyti tinkamą datą, kurios atžvilgiu įstojusi į bylą šalis turėjo įrodyti įgijusi *goodwill*. Apeliacinė taryba manė, kad tokia data yra ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo diena, t. y. 1996 m. balandžio 29 diena. Įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad pagal Jungtinės Karalystės teisę tinkama data yra ginčijamo Bendrijos prekių ženklo panaudojimo rinkoje pirmą kartą data, t. y. 2003 metai.

98 Tiesa, kaip pažymi įstojusi į bylą šalis, iš nacionalinės teismų praktikos matyti, kad pagal ieškinį dėl prisidengimo svetimu vardu reglamentuojančias taisykles turi būti įrodyta, kad *goodwill* jau buvo įgytas tą dieną, kai atsakovas pradėjo siūlyti pirkti savo prekes ar paslaugas (*Cadbury Schweppes/Pub Squash* (1981) R.P.C. 429).

99 Tačiau Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalimi reikalaujama atsižvelgti ne į šią datą, bet į Bendrijos prekių ženklo paraiškos padavimo dieną, nes šioje dalyje iš prašymą pripažinti šio prekių ženklo registraciją negaliojančia pateikiančio asmens reikalaujama, kad jis būtų įgijęs teisę į neregistruotą nacionalinį prekių ženklą prieš paraiškos padavimo dieną (91 punkte minėto Sprendimo *LAST MINUTE TOUR* 51 punktas), nagrinėjamu atveju tai būtų 1996 m. balandžio 29 diena. Todėl, kaip tai Apeliacinė taryba pažymėjo ginčijamo sprendimo 27 punkte, Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies formuluotė yra aiški šiuo klausimu.

100 Todėl Apeliacinė taryba teisingai nagrinėjo tai, ar įstojusi į bylą šalis įrodė, kad 1996 m. balandžio 29 d. buvo įgijusi *goodwill*.

101 Ginčijamo sprendimo 24 punkte Apeliacinė taryba teisingai nurodė, kad *goodwill* apibūdintas kaip klientų pritraukimo stiprumas (*the attractive force which brings in custom*) (*IRC v Muller & Co's Margarine* (1901) A.C. 217, 224, H.L.).

102 Be to, Apeliacinė taryba manė, jog tai, kad yra *goodwill*, iš principo įrodoma pateikiant komercinės veiklos, reklamos ir klientų sąskaitas ir t. t. Norint įrodyti *goodwill*, paprastai pakanka rimtos prekybos veiklos, lemiančios reputacijos įgijimą ir klientų rato plėtrą (ginčijamo sprendimo 25 punktas).

103 Kalbant apie įstojusios į bylą šalies pateiktus įrodymus, reikia nurodyti tai, kas išdėstyta toliau.

104 Įstojusi į bylą šalis, be kita ko, pateikė 1998 m. gruodžio 13 d. savo direktoriaus pareiškimą, kuriame nurodyta, kiek tonų per metus parduota ryžių 1988–1997 metais. Kaip nurodyta šiame pareiškime, įstojusi į bylą šalis ankstesniu prekių ženklu pažymėtų ryžių Jungtinėje Karalystėje pardavė 84 tonas 1995 metais, 52 tonas 1996 metais ir 42–68 tonas per metus 1988–1994 metais.

105 Taigi, kaip ginčijamo sprendimo 31 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, pareiškimo turinį patvirtina likusieji įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai. Nors tiesa, kad

dauguma įstojusios į bylą šalies pateiktų įrodymų susiję su vėlesniu nei 1996 m. balandžio 29 d. laikotarpiu, vis dėlto dalis pateiktų įrodymų apima ir ankstesnį nei ši data laikotarpį. Pavyzdžiui, kaip Apeliacinė taryba pažymėjo ginčijamo sprendimo 30 punkte, įstojusi į bylą šalis pateikė aštuonias sąskaitas faktūras, išrašytas laikotarpiu nuo 1992 m. iki 1996 m. balandžio 29 d. klientams iš Londono, Kento ir Middlesex (Jungtinė Karalystė) ir susijusias su ryžių pardavimu su nuoroda „Golden Elephant".

106 Be to, įstojusi į bylą šalis pateikė registruojančios kasos aparato juostų ritinėlius, kuriuose nurodyti ryžių pardavimo atvejai įvairiomis 1993 m. kovo ir balandžio mėnesių, 1994 m. gruodžio ir 1995 m. sausio, vasario ir kovo mėn. dienomis. Šiuo požiūriu ieškovė tvirtina, jog registruojančios kasos aparato juostų ritinėliuose nurodomi tik „G/E" arba „GE" ryžiai, o ne ankstesnis prekių ženklas. Tačiau reikia nurodyti, jog vien šio fakto nepakanka, kad jie netektų savo įrodomosios galios. Iš tikrųjų, kaip Apeliacinė taryba tai pažymėjo ginčijamo sprendimo 32 punkte, įprasta, kad registruojančios kasos aparato juostų ritinėliuose parduodamos prekės būtų nurodytos santrumpa. Be to, reikia pažymėti, kad tai nėra vieninteliai įstojusios į bylą šalies pateikti įrodymai, skirti patvirtinti, kad Jungtinėje Karalystėje buvo parduodami ankstesniu prekių ženklu pažymėti ryžiai. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Apeliacinė taryba turėjo visapusiškai įvertinti visus VRDT pateiktus įrodymus. Iš tikrųjų negali būti atmesta tikimybė, kad įrodymų visuma gali leisti patvirtinti įrodytinus faktus, net jeigu kiekvienas iš šių įrodymų atskirai negalėtų įrodyti šių faktų teisingumo (2008 m. balandžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ferrero Deutschland prieš VRDT ir Cornu*, C-108/07 P, nepaskelbtas Rinkinyje, 36 punktas). Apeliacinė taryba teisingai atsižvelgė į registruojančios kasos aparato juostų ritinėlius kaip į įrodymus, patvirtinančius pareiškimo turinį.

107 Bet kuriuo atveju reikia konstatuoti, jog net jeigu minėti juostų ritinėliai neturėjo įrodomosios galios, tai, kad įstojusi į bylą šalis Jungtinėje Karalystėje pardavinėjo ankstesniu prekių ženklu pažymėtus ryžius anksčiau, nei buvo pateikta ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiška, pakankamai įrodo kartu su keletu sąskaitų faktūrų pateiktas pareiškimas.

108 Tiesa, pareiškime nurodyto pardavimo apimtis turi būti laikoma maža, palyginti su bendra į Jungtinę Karalystę importuojamų ryžių rinka. Ryžių asociacijos (*Rice Association*) generalinio sekretoriaus pateiktame pareiškime, kurį pateikė ieškovė VRDT, nurodyta, jog iš viso kasmet į Jungtinę Karalystę importuota vidutiniškai 500 000 tonų ryžių laikotarpiu nuo 2000 iki 2004 metų, o tai leidžia manyti, kad laikotarpiu nuo 1988 iki 1996 m. buvo importuotas panašus kiekis. Darant prielaidą, kad 1995 m. bendrąją rinką sudarė 500 000 tonų, įstojusios į bylą šalies rinkos dalis tebuvo 0,0168 %.

109 Taigi reikia išnagrinėti, ar Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad vis dėlto įstojusios į bylą šalies komercinės veiklos pakako *goodwill* įgyti.

110 Ginčijamo sprendimo 26 punkte Apeliacinė taryba pažymėjo, kad netgi mažos įmonės gali įgyti *goodwill*. Ši išvada grindžiama nacionalinių teismų praktika, kurią Apeliacinė taryba teisingai citavo, t. y. byla *Stannard prieš Reay*, [1967] R.P.C. 589. Šioje byloje nuspręsta, kad kilnojamoji žuvies ir traškučių prekyba, kurios apyvarta siekė 129–138 svarų sterlingų per savaitę, įgijo *goodwill* maždaug po trijų savaičių veiklos.

111 Kiek tai susiję su ieškovės argumentu, jog byloje dėl prisidengimo svetimu vardu siekiant įrodyti *goodwill* buvimą turi būti pateikta įrodymų, kad komercinė veikla viršija minimalios veiklos ribą, reikia pažymėti, jog VRDT teisingai pastebi, kad šiuo klausimu ieškinyje cituotas teisinio leidinio skyrius ir su galimybe supainioti susijusi teismo praktika. Vis dėlto iš nacionalinės teismo praktikos matyti, jog nepakanka, kad pardavimo apimtis būtų žemiau *de minimis* ribos (*Anheuser-Busch Inc v Budejovicky Budvar Narodni Podnik* (1984) F.S.R. 413, 457 CA). Šioje byloje buvo nuspręsta, jog į Jungtinę Karalystę mažais kiekiais lagamine importuoto alaus, parduodamo Canterbury (Jungtinė Karalystė) esančiame amerikietiško stiliaus restorane, pardavimo apimtis buvo mažesnė nei *de minimis* riba.

112 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad ankstesniu prekių ženklu pažymėtų ryžių pardavimo apimtis iki tinkamos datos buvo mažesnė nei ši *de minimis* riba. Tai nėra vien pavieniai pardavimo atvejai labai mažais kiekiais. Įstojusi į bylą šalis Jungtinėje Karalystėje nuolatos pardavinėjo ankstesniu prekių ženklu pažymėtus ryžius nuo 1988 m., t. y. per aštuonerių metų laikotarpį prieš ieškovei pateikiant ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraišką. Parduotas ryžių kiekis, t. y. 42–84 tonų per metus nuo 1988 m. iki 1996 m., negali būti laikomas kaip visiškai nereikšmingas.

113 Vien tai, kad įstojusios į bylą šalies turima rinkos dalis buvo maža, palyginti su visu ryžių importu į Jungtinę Karalystę, nepakanka manyti, kad ryžių pardavimo apimtis buvo mažesnė nei *de minimis* riba.

114 Pavyzdžiui, byloje *Jian Tools for Sales prieš Roderick Manhattan Group* ((1995) F.S.R. 924, 933 (Knox J.)) Jungtinės Karalystės rinkoje įmonės parduotos 127 kompiuterinės programos nebuvo laikoma mažiau nei *de minimis* riba.

115 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog Jungtinės Karalystės teismai labai nelinkę pripažinti, jog įmonė gali turėti klientų, bet ne *goodwill* (Wadlow, C., *The law of passing-off,* Sweet and Maxwell, London, 2004, 3.11 punktas). Todėl Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo, kad net mažos įmonės gali turėti *goodwill*.

116 Kiek tai susiję su ieškovės argumentu, jog ginčijamo sprendimo 26 punkte Apeliacinė taryba klaidingai pažymėjo, kad *goodwill* laikomas mažu, tik kai verslas nėra nuolatinis, pakanka konstatuoti, jog Apeliacinės tarybos argumentacijoje šis teiginys neturi esminės reikšmės. Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo, jog įstojusios į bylą šalies komercinė veikla, t. y. ankstesniu prekių ženklu pažymėtų ryžių pardavimas Jungtinėje

Karalystėje, yra pakankama *goodwill* įgyti prieš ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo datą. Netgi darant prielaidą, kad šis *goodwill* turi būti laikomas mažu dėl nedidelės pardavimo apimties, bet kuriuo atveju jis negali būti laikomas neegzistuojančiu.

117 Dėl ieškovės argumento, jog ginčijamo sprendimo 26 punkte Apeliacinė taryba klaidingai manė, kad „pagal Anglijos teisę reikalaujamas įrodymo lygis nėra toks pats, kaip, pavyzdžiui, dėl naudojimo įgyto skiriamojo požymio atveju“, ir, anot jos, pagal Anglijos teisę reikalaujamas įrodymo lygis yra toks pats visoms civilinėms byloms, palyginus tikimybes, reikia pažymėti tai, kas išdėstyta toliau. Pirma, cituotame ginčijamo sprendimo sakinyje neminimas įrodymo lygis būtino teismo įsitikinimo prasme. Tai išplaukia ir tolesnio ginčijamo sprendimo sakinio, kuriame nurodoma, jog „įmonė gali sukurti pridėtinę vertę ir įgyti *goodwill* nepasiekusi žinomumo lygio, reikalingo dėl naudojimo įgytam požymiui ar geram vardui [Reglamento Nr. 40/94] 8 straipsnio 5 dalies prasme įrodyti“. Šiuo klausimu Apeliacinė taryba nepadarė jokios klaidos. Iš tikrųjų teismo praktika, kurią Apeliacinė taryba citavo grįsdama savo poziciją, t. y. Sprendimą *Phones4U Ltd v Phone4u.co.uk Internet Ltd* ((2007) R.P.C. 5, 83, 96) patvirtina, jog norint įregistruoti prekių ženklą reikalaujamas standartas skiriamajam požymiui įrodyti yra daug didesnis, nei reikalaujamas *goodwill* buvimui įrodyti.

118 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, priešingai nei teigia ieškovė, įstojusiai į bylą šaliai nebuvo būtina pateikti rinkos tyrimo dėl to, kokiu lygiu visuomenei buvo žinomas ankstesnis prekių ženklas.

119 Reikia atmesti ir ieškovės argumentą, kad ginčijamos sprendimo 40 punkte Apeliacinės tarybos pateikta argumentacija nelogiška, nes ji teigė, jog „Anuliavimo skyrius nustatė didesnį įrodymo laipsnį, nei reikalaujamas pagal prisidengimą svetimu vardu

reglamentuojančią Anglijos teisę“, tačiau nepritarė Anuliavimo skyriaus išvadai, kad neįrodytas prisidengimas svetimu vardu. Kadangi Apeliacinė taryba nusprendė, jog Anuliavimo skyrius per klaidą nustatė pernelyg aukštą ribą *goodwill* buvimui įrodyti, visiškai logiška, kad ji nepritarė Anuliavimo skyriaus išvadai.

120 Kalbant apie ieškovės argumentus, kad ginčijamo sprendimo 43 punkte Apeliacinė taryba klaidingai padarė išvadą, jog mažai tikėtina, kad po ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo dienos padidėjęs ankstesniu prekių ženklu pažymėtų ryžių pardavimo apimčių lygis būtų buvęs toks, jeigu tą dieną nebūtų buvę įmonės *goodwill*, ir kad Apeliacinė taryba nebuvo reikiamai griežta vartodama frazę „įmonės *goodwill*“, reikia konstatuoti, kad 43 punktas yra siekiant išsamumo pateiktas ginčijamo sprendimo motyvas. Iš tikrųjų įstojusi į bylą šalis pakankamai įrodė, jog ginčijamo Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo dieną egzistavo *goodwill*, net ir neatsižvelgus į po šios datos pardavimo apimčių padidėjimo lygį.

121 Kalbant apie argumentą, kad Apeliacinė taryba nebuvo reikiamai griežta vartodama frazę „įmonės *goodwill*“ ir kad įstojusi į bylą šalis turėjo įrodyti su pavadinimu ar nagrinėjamu prekių ženklu siejamą *goodwill*, reikia, be kita ko, pažymėti, jog ieškinys dėl prisidengimo svetimu vardu apsaugo ne su pačiu prekių ženklu susijusį *goodwill*, o nuosavybės teisę, susijusią su įmone ar *goodwill*, su kuriuo buvo susijęs prekių ženklo naudojimas (C. Wadlow „The law of passing-off“, *Sweet and Maxwell*, Londonas, 2004, 3.4 punktas). Todėl negali būti kritikuojamos Apeliacinės tarybos formuluotės.

122 Bet kuriuo atveju, jeigu ieškovės argumentai turi būti suprantami taip, jog ji kaltina Apeliacinę tarybą tuo, kad, siekdama įrodyti *goodwill*, ji atsižvelgė į visą įstojusios į

bylą šalies komercinę veiklą, reikia konstatuoti, kad toks argumentas faktiškai nepagrįstas. Siekdama įrodyti įstojusios į bylą šalies *goodwill*, Apeliacinė taryba remėsi jos komercine veikla, t. y. ankstesniu prekių ženklu pažymėtų ryžių pardavimu Jungtinės Karalystės rinkoje, bet ne visa įstojusios į bylą šalies komercine veikla.

— Dėl klaidinančio pateikimo

123 Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamas Bendrijos prekių ženklas yra klaidinantis ankstesnio prekių ženklo pateikimas (žr. pirma esantį 17 punktą).

124 Šiuo klausimu ieškovė kaltina Apeliacinę tarybą rėmusis jokiais įrodymais nepatvirtintomis prielaidomis. Be to, anot ieškovės, Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į tai, kad nagrinėjami prekių ženklai taikiai koegzistavo rinkoje ir šalys nepastebėjo ne vieno supainiojimo atvejo. Apeliacinė taryba privalėjo atsižvelgti į supainiojimo nebuvimą ir į įstojusios į bylą šalies neprieštaravimą.

125 Visų pirma reikia išnagrinėti ieškovės argumentų, susijusių su nagrinėjamų prekių ženklų taikiu koegzistavimu be jokio jų supainiojimo atvejo ir su įstojusios į bylą šalies neprieštaravimu, priimtinumą.

126 VRDT teisingai pažymi, kad pirmą kartą šie argumentai buvo pateikti Bendrajame Teisme. Reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 135 straipsnio 4 dalį šalių pareiškimais negalima pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyko.

127 Taip pat reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pabaigą, kuri taikoma panaikinimo procedūroms, susijusiomis su santykiniais negaliojimo pagrindais, VRDT šiuo atveju galėjo nagrinėti tiktai šalių nurodytus faktus bei įrodymus (žr. pirma esantį 65 punktą).

128 Tariamas įstojusios į bylą šalies neprieštaravimas tam, jog ieškovė naudojo ginčijamą Bendrijos prekių ženklą, yra gynybos pagrindas, kurio ji nepateikė VRDT ir kurio VRDT neprivalėjo išnagrinėti savo iniciatyva pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pabaigą. Vadinasi, šis argumentas nepriimtinas, nes juo siekiama pakeisti Apeliacinės tarybos išnagrinėtos bylos ginčo dalyką.

129 Vis dėlto ieškovė taip pat tvirtina, kad nagrinėdama, ar egzistuoja klaidinantis pateikimas, Apeliacinė taryba turėjo atsižvelgti į tai, jog įstojusi į bylą šalis nepateikė jokių supainiojimo atvejų įrodymų. Šiuo klausimu reikia priminti, kad VRDT savo iniciatyva turi gauti informaciją, susijusią su atitinkamos valstybės nacionaline teise, jei tokia informacija yra būtina vertinant negaliojimo pagrindo taikymo sąlygas, ir ypač nurodytų faktų realumą ar pateiktų dokumentų įrodomąją galią (žr. pirma esantį 67 punktą). Be to, reikia pažymėti, kad, vykstant administracinei procedūrai, įstojusi į bylą šalis neginčijo, jog ieškovė ginčijamą Bendrijos prekių ženklą pradėjo naudoti Jungtinėje Karalystėje 2003 m. lapkričio mėnesį.

130 Ieškovė iš esmės mano, jog tokiu atveju pagal Jungtinės Karalystės teisę byloje dėl prisidengimo svetimu vardu, siekdamas įrodyti klaidinantį pateikimą, ieškovas privalo pateikti konkrečių supainiojimo atvejų įrodymų. Šis argumentas turi būti laikomas priimtinu, nes – darant prielaidą, jog ieškovė teisingai aiškina Jungtinės Karalystės teisę, – Apeliacinė taryba privalėjo išnagrinėti, ar įstojusi į bylą šalis pateikė konkrečių supainiojimo atvejų įrodymų. Tai, ar ieškovė teisingai aiškina Jungtinės Karalystės teisę, yra šio argumento pagrįstumo, o ne priimtinumo klausimas.

131 Dėl esmės reikia pažymėti: siekiant įvertinti, ar nagrinėjamas pateikimas yra klaidinantis, reikia išnagrinėti, ar, Jungtinėje Karalystėje parduodant ginčijamu Bendrijos prekių ženklu pažymėtus ryžius, visuomenė gali šios prekės komercinę kilmę priskirti įstojusiai į bylą šaliai.

132 Šiuo klausimu reikia išnagrinėti, ar, palyginus tikimybes, tikėtina, kad reikšmingas atitinkamos asmenų grupės narių skaičius per klaidą nusipirks ieškovės prekę, manydami, jog tai yra įstojusios į bylą šalies prekė (šuo klausimu žr. 93 punkte minėtą *Reckitt & Colman Products Ltd v Borden Inc. & Ors*, pirma esantis, 407). Be to, iš nacionalinės teismų praktikos matyti, kad byloje dėl prisidengimo svetimu vardu atsakovu esančio asmens prekių ir paslaugų klaidinantį pateikimą reikia vertinti atsižvelgiant į ieškovo klientus, o ne į visuomenę apskritai (žr. 93 punkte minėtą *Reckitt & Colman Products Ltd v Borden Inc. & Ors*, taip pat šiuo klausimu žr. 91 punkte minėto Sprendimo *LAST MINUTE TOUR* 60 punktą).

133 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 45 punkte Apeliacinė taryba teisingai pažymėjo, kad nagrinėjamos prekės yra tapačios. Iš tikrųjų ginčijamas Bendrijos prekių ženklas įregistruotas ryžiams, o ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas tai pačiai prekei. Kalbant apie ieškovės argumentą, kad ankstesnis prekių ženklas buvo

naudojamas specialioms ryžių rūšims, reikia pabrėžti, kad specialios ryžių rūšys yra dalis prekės „ryžiai“, kuriai buvo įregistruotas ginčijamas Bendrijos prekių ženklas. Tai, kad įstojusi į bylą šalis prekiavo ne visomis ryžių rūšimis, nepaneigia fakto, kad prekės tapačios.

134 Be to, Apeliacinė taryba pažymėjo, ir šiuo klausimu ieškovė jai neprieštaravo, kad žodinis nagrinėjamų žymenų elementas yra tapatus. Taigi, kaip tai pažymėjo Apeliacinė taryba, ginčijamame Bendrijos prekių ženkle esantis žodis „brand“ (prekių ženklas) yra neskiriamasis priedas. Abu žymenys iš esmės sudaryti iš elemento „golden elephant“, virš kurio yra jo vertimas į kinų kalbą, ir iš dramblio galvos piešinėlio.

135 Tiesa, kad, kaip tai pabrėžia ieškovė, konkrečiuose dramblio galvos piešinėliuose yra ryškių skirtumų. Ankstesniame prekių ženkle dramblio galva pavaizduota iš priekio. Ant dramblio galvos yra karūna, dramblio straublys nuleistas ir aplink jį yra apskritimą sudarančiomis vėliavėlėmis dekoruotas diskas. Savo ruožtu ginčijame Bendrijos prekių ženkle dramblio galva pavaizduota labiau stilizuotai iš profilio. Drambliui uždėtas prigludęs galvos dangalas iš audeklo, o jo straublys pakeltas.

136 Nagrinėjamu atveju labai tikėtina, kad reikšminga įstojusios į bylą šalies klientų dalis, susidūrusi su ryžiais, pažymėtais prekių ženklu su žodiniu elementu „golden elephant“ anglų ir kinų kalbomis ir dramblio galvos piešinėliu, manys, jog tai yra ryžiai, kuriais prekiauja įstojusi į bylą šalis. Vien dramblio galvų piešinėliuose esančių skirtumų nepakanka paneigti išvadą, kad yra klaidinantis pateikimas. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad tipiškas klientas negali tiksliai prisiminti visų prekių ženklo detalių (C. Wadlow „The law of passing-off“, *Sweet and Maxwell*, Londonas, 2004, 8.41 punktas).

137 Be to, netgi darant prielaidą, kad įstojusios į bylą šalies klientai dramblio piešinėlyje pastebės skirtumą, labai tikėtina, jog manys, kad tai tik ornamento skirtumas. Todėl buvo patenkintas ieškovų ieškinys dėl prisidengimo svetimu vardu byloje, kurioje atsakovai siūlui naudojo etiketę, vaizduojančią du vėliavą nešančius dramblius, kaip ir etiketės, kurias ieškovai naudojo tapačioms prekėms. Abiejuose prekių ženkluose esančio dramblių piešinėlio skirtumai buvo laikomi neturinčiais lemiamos reikšmės, nes buvo nuspręsta, jog netgi asmenys, galintys pastebėti abiejų etikečių skirtumus, greičiausiai manys, kad tai ornamento skirtumai, iš esmės nepakeičiantys skiriamojo ir būdingo simbolio, ir kad patys ieškovai pakeitė prekių ženklą (*Johnston v Orr-Ewing* (1882) 7 App.Cas. 219, 225, HL). Be to, labai tikėtina, kad įstojusios į bylą šalies klientas, jeigu pastebės dramblių piešinėlių skirtumus, manys, jog ginčijamas Bendrijos prekių ženklas yra tik pakeistas ankstesnis prekių ženklas ar jo variacija.

138 Reikia pažymėti, kad nagrinėjamų prekių ženklų žodinis elementas yra stipriai skiriamasis, nes jis yra išgalvotas ir visiškai neapibūdina ryžių. Tokiomis aplinkybėmis neabejotinai yra rizika, kad įstojusios į bylą šalies klientai, susidūrę su ryžiais, pažymėtais prekių ženklu, kuriame yra tas pats žodinis elementas ir dramblio galvos piešinėlis, nepaisant dramblio piešinėlio skirtumų, šių ryžių komercinę kilmę priskris įstojusiai į bylą šaliai.

139 Priešingai ne teigia ieškovė, iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad Apeliacinė taryba visiškai neatsižvelgė į abiejų dramblio galvą vaizduojančių piešinėlių skirtumus. Nors tiesa, kad Apeliacinė taryba aiškiai neanalizavo šių piešinėlių skirtumų, reikia pažymėti, kad Apeliacinė taryba manė ne tai, kad vizualiu požiūriu nagrinėjami prekių ženklai yra tapatūs, o tai, kad yra „ryškus vizualus panašumas“ (ginčijamo sprendimo

46 punktas). Atsižvelgiant į tai, kad yra tapatus žodinis elementas anglų ir kinų kalbomis ir dramblio galvą vaizduojantis piešinėlis, minėta išvada pagrįsta.

140 Kalbant apie ieškovės argumentą, kad įstojusi į bylą šalis turėjo pateikti konkrečių supainiojimo atvejų įrodymų, reikia pažymėti tai, kas išdėstyta toliau. Pagal Jungtinės Karalystės teisę teismas turi nustatyti, ar tikėtina, jog atitinkama visuomenė bus suklaidinta. Konkrečių supainiojimo atvejų pavyzdžiai gali būti naudingi, tačiau teismo sprendimas nepriklauso nuo tik ar iš esmės tokių įrodymų nagrinėjimo (*Parker-Knoll Ltd v Knoll International Ltd* (1962) R.P.C. 265, 285, 291 HL).

141 Tai, kad nėra konkrečių supainiojimo atvejų įrodymų, gali turėti įtakos ta prasme, kad galimas atvejis, jog ši aplinkybė bus nepalanki ieškovui byloje dėl prisidengimo svetimu vardu, jeigu atsakovo prekės akivaizdžiai ilgą laikotarpį buvo rinkoje (C. Wadlow „The law of passing-off", *Sweet and Maxwell*, Londonas, 2004, 10–13 punktai). Vis dėlto konkrečių supainiojimo atvejų įrodymų nebuvimas gali būti lengvai paaiškintas ir retai kada yra lemiamas veiksnys (*Harrods Ltd v Harrodian School Ltd* (1996) R.P.C. 697, 716 CA).

142 Tiesa, gali būti tokių problematiškų bylų, kai teismas negali padaryti išvados be įrodymų, kad yra klaidinantis pateikimas (šiuo klausimu žr. *AG Spalding & Bros v AW Gamage Ltd* (1915) R.P.C. 273, 286).

143 Vis dėlto šioje byloje ginčijamo sprendimo 49 punkte Apeliacinė taryba teisingai padarė išvadą, kad neišvengiama, jog su ankstesniu prekių ženklu susidūrę vartotojai ryžius, kurie parduodami pažymėti ginčijamu Bendrijos prekių ženklu, tapatins su įstojusios į bylą šalies platinamais ryžiais. Atsižvelgus į žodinio elemento tapatumą ir į tai, kad nagrinėjamų prekių ženklų vaizdinis elementas vaizduoja dramblio galvą,

tokia išvada gali būti padaryta palyginus vien šiuos prekių ženklus. Tokiomis aplinkybėmis tai, kad nėra konkrečių supainiojimo atvejų įrodymų, negali būti laikoma lemiamu veiksniu.

144 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nagrinėjamos bylos aplinkybėmis Apeliacinė taryba teisingai padarė išvadą, kad yra klaidinantis pateikimas, ir įstojusiai į bylą šaliai nebuvo būtina pateikti konkrečių supainiojimo atvejų įrodymų.

— Dėl žalos ir galimybės patirti žalą

145 Ginčijamo sprendimo 49 punkte Apeliacinė taryba konstatavo, kad kadangi įstojusi į bylą šalis įrodė, jog Jungtinėje Karalystėje prekių ženklas, kuris labai panašus į ginčijamą Bendrijos prekių ženklą ir kuris žymi tapačias prekes, įgijęs *goodwill*, pagrįsta daryti išvadą, kad įstojusi į bylą šalis gali patirti žalą.

146 Šiuo klausimu ieškovė mano, kad Apeliacinė taryba klaidingai padarė išvadą, jog padaryta žalos, nepaisydama to, kad nėra įrodymų ar teiginių dėl tokios žalos buvimo. Apeliacinė taryba tik performulavo šiuo klausimu pateiktus teiginius.

147 Reikia pažymėti, kad iš nacionalinės teismo praktikos matyti, jog byloje dėl prisidengimo svetimu vardu ieškovas neprivalo įrodyti, kad jis patyrė žalą. Pakanka, jog tokia žala būtų tikėtina.

148 Klaidinantis pateikimas, dėl kurio atitinkama visuomenė gali manyti, jog atsakovo byloje dėl prisidengimo svetimu vardu prekės yra ieškovo prekės, neatsiejamai gali sukelti žalą ieškovui, kai ieškovo ir atsakovo komercinės veiklos sritys sutampa (C. Wadlow „The law of passing-off“, *Sweet and Maxwell*, Londonas, 2004, 4.13 punktas).

149 Nagrinėjamu atveju buvo pripažinta, kad nagrinėjamos prekės yra tapačios ir kad reikšminga įstojusios į bylą šalies klientų dalis manys, jog ieškovės parduodami ginčijamu Bendrijos prekių ženklu pažymėti ryžiai yra įstojusios į bylą šalies. Tokiomis aplinkybėmis iš tikrųjų yra reali rizika, kad įstojusi į bylą šalis mažiau parduos, nes jos ryžių pageidaujantys nusipirkti klientai per klaidą pirks ieškovės ryžius.

150 Todėl Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad yra galimybė patirti žalą.

151 Todėl reikia atmesti antrąjį pagrindą ir dėl to visą ieškovės ieškinį.

2. *Dėl antrojo ir trečiojo įstojusios į bylą šalies reikalavimų*

152 Savo antruoju ir trečiuoju reikalavimais įstojusi į bylą šalis, be kita ko arba subsidiariai, prašo: pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad data, tinkama išspręsti prisidengimo svetimu vardu klausimą, yra Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo diena, ir, antra, pakeisti minėtą

sprendimą taip, jog būtų pripažinta, kad data, tinkama išspręsti prisidengimo svetimu vardu klausimą, yra diena, kada šis prekių ženklas buvo panaudotas pirmą kartą.

153 Šiuo klausimu pakanka priminti, kad iš 97–100 punktuose esančių argumentų matyti, jog Apeliacinė taryba teisingai manė, kad tinkama data, kurios atžvilgiu įstojusi į bylą šalis turėjo įrodyti įgijusi *goodwill*, yra Bendrijos prekių ženklo paraiškos pateikimo diena. Iš Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies a punkto aiškiai matyti, kad ankstesnio žymens teisės turėjo būti įgytos iki šios datos.

154 Todėl įstojusios į bylą šalies antrąjį ir trečiąjį reikalavimus reikia atmesti, nesant reikalo Bendrajam Teismui priimti sprendimo dėl to, ar jie priimtini, nepaisant to, kad jais nesiekiama pakeisti ginčijamo sprendimo rezoliucinės dalies.

3. *Dėl įstojusios į bylą šalies reikalavimų, susijusių su atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytais negaliojimo pagrindais*

155 Reikia priminti, kad savo paaiškinime, kuriame pateikiami nauji pagrindai, įstojusi į bylą šalis prašo panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jame padaroma išvada, kad pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies a punkte numatytu negaliojimo pagrindu, nepriimtinas. Be to, ji prašė pakeisti ginčijamą sprendimą taip, kad pagrindai, susiję su atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 52 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytais negaliojimo pagrindais, būtų pripažinti priimtinais ir pagrįstais, ir taip, kad ginčijamo Bendrijos prekių ženklo registracija būtų pripažinta

negaliojančia remiantis vienu iš šių papildomų pagrindų, ar net abiem jais (žr. pirma esantį 26 punktą).

156 Šiuo klausimu įstojusi į bylą šalis tvirtina, kad Apeliacinė taryba nepatenkino jos skundo dėl šių dviejų klausimų ir kad ji turėjo pripažinti nagrinėjamo prekių ženklo registraciją negaliojančia remdamasi šiais dviem papildomais pagrindais.

157 Šiuos naujus pagrindus ir reikalavimus įstojusi į bylą šalis pateikė po to, kai šio sprendimo 22 punkte minėta Nutartimi *Golden Elephant Brand* jos atskirai dėl ginčijamo sprendimo pareikštas ieškinys buvo atmestas kaip nepriimtinas. Įstojusi į bylą šalis mano, kad nauji pagrindai priimtini, nes jie grindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme. Anot jos, tokia nauja teisinė ir faktinė aplinkybė yra šio sprendimo 22 punkte minėta Nutartis *Golden Elephant Brand*.

158 Ieškovė ir VRDT reikalauja atmesti šiuos pagrindus. Ieškovė, be kita ko, mano, kad tai nėra „naujas pagrindas“ Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme, nes tai yra tie patys teisės pagrindai, kaip ir tie, kurias rėmėsi *Hoo Hing* byloje, kurioje buvo priimta šio sprendimo 22 punkte minėta Nutartis *Golden Elephant Brand*, ir kurie buvo atmesti. Anot ieškovės, šia nutartimi negalima tinkamai grįsti argumento, jog ji sukėlė pakankamą ir svarbų „teisinį ar faktinį pakitimą“, kuris tapo „žinomas“ tokiomis aplinkybėmis, kurios pagrįstai gali pateisinti bylos nagrinėjimo atnaujinimą. VRDT, be kita ko, tvirtina, kad nauji pagrindai pateikti pavėluotai, todėl nepriimtini.

159 Visų pirma reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 2 dalį, nagrinėjant su intelektinės nuosavybės teisėmis susijusius ginčus, įstojantys į bylą

asmenys turi tas pačias procesines teises kaip ir pagrindinės šalys ir gali, be kita ko, pareikšti reikalavimus ir nurodyti pagrindus, nepriklausomus nuo tų, kuriuos yra pateikusios pagrindinės šalys. Pagal šio reglamento 134 straipsnio 3 dalį savo atsakyme į ieškinį įstojantis į bylą asmuo gali prašyti panaikinti arba pakeisti ginčijamą sprendimą tais klausimais, kurie nėra išdėstyti ieškinyje, ir pateikti pagrindus, kurių nėra ieškinyje.

160 Šioje byloje savo atsakyme į ieškinį įstojusi į bylą šalis nepateikė aptariamų pagrindų, kaip tai numatyta Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalyje.

161 Pagal Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, o sprendimas dėl šio pagrindo priimtinumo yra atidedamas ir priimamas kartu su galutiniu sprendimu.

162 Todėl reikia išnagrinėti, ar šioje byloje yra tokių naujų teisinių arba faktinių aplinkybių, kurios įstojusiai į bylą šaliai leistų vykstant procesui pateikti naujų pagrindų.

163 Reikia konstatuoti, kad šioje byloje objektyviai niekas nedraudė įstojusiai į bylą šaliai savo atsakyme į ieškinį pateikti pagrindų, kuriuos ji nurodė savo 2009 m. gruodžio 17 d. paaiškinime. Įstojusi į bylą šalis jų nepateikė dėl to, kad ji tuos pačius pagrindus nurodė atskirame ieškinyje, kurį ji pareiškė dėl ginčijamo sprendimo byloje, kurioje buvo priimta šio sprendimo 22 punkte minėta Nutartis *Golden Elephant Brand*.

164 Vis dėlto įstojusios į bylą šalies advokatas galėjo žinoti, kad jo pareikštas ieškinys nepriimtinas.

165 Šiuo klausimu reikia pastebėti, kad įstojusi į bylą šalis remiasi, pirma, tuo, jog šio sprendimo 22 punkte minėtoje Nutartyje *Golden Elephant Brand* Pirmosios instancijos teismas (dabar – Bendrasis Teismas) nurodė, kad šalis, kuri, remdamasi keliais pagrindais, pateikė prašymą Bendrijos prekių ženklo registraciją pripažinti negaliojančia ir laimėjo bylą tik dėl vieno iš pagrindų, neturi teisės pareikšti ieškinio Bendrajame Teisme. Vis dėlto reikia pažymėti, jog Bendrojo Teismo šioje nutartyje pateiktas argumentavimas pagrįstas nusistovėjusia teismo praktiką, t. y. 2006 m. gegužės 11 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi *TeleTech Holdings prieš VRDT – Teletech International (TELETECH INTERNATIONAL)* (T-194/05, Rink. p. II-1367) ir 2007 m. kovo 22 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Sigla prieš VRDT – Elleni Holding (VIPS)* (T-215/03, Rink. p. II-711).

166 Antra, įstojusi į bylą šalis tvirtina: šio sprendimo 22 punkte minėtos Nutarties *Golden Elephant Brand* 40 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog šioje byloje ji turėjo galimybę remtis pagrindais, nurodytais byloje, kurioje buvo priimta minėta nutartis. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad šio sprendimo 22 punkte minėtos Nutarties *Golden Elephant Brand* 40 punkte Bendrasis Teismas tik paaiškina Procedūros reglamento 134 straipsnio turinį, atsakydamas į *Hoo Hing* pateiktą argumentą, kad ji priversta pati pareikšti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, nes nėra nuostatų, leidžiančių bylą laimėjusiai šaliai pareikšti priešpriešinį ieškinį Bendrajame Teisme ne per terminą, per kurį bylą pralaimėjusi šalis turi pareikšti ieškinį (žr. šio sprendimo 22 punkte minėtos Nutarties *Golden Elephant Brand* 39 ir 40 punktus).

167 Tiesa, tuo momentu, kai įstojusi į bylą šalis pateikė savo atsakymą į ieškinį, Bendrasis Teismas dar nebuvo atmetęs kaip nepriimtino įstojusios į bylą šalies pareikšto atskiro ieškinio. Tačiau netgi darant prielaidą, jog įstojusi į bylą šalis sužinojo apie teisinę situaciją tik po to, kai buvo pranešta apie šio sprendimo 22 punkte minėtą Nutartį *Golden Elephant Brand*, tai negali būti nauja faktinė ar teisinė aplinkybė. Tai, kad

šalis sužinojo tam tikrus faktinius duomenis vykstant procesui Bendrajame Teisme, negali reikšti, jog šie duomenys yra faktinė aplinkybė, kuri tapo žinoma vykstant procesui. Dar reikia, kad šalis nebūtų turėjusi galimybės sužinoti šių duomenų anksčiau (2000 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *AICS prieš Parlamentą*, T-139/99, Rink. p. II-2849, 62 punktas). *A fortiori* tai, kad šalis sužinojo apie teisinę padėtį tik vykstant procesui, negali būti nauja faktinė ar teisinė aplinkybė Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme.

168 Šioje byloje įstojusios į bylą šalies advokatas, rašydamas atsakymą į ieškinį, galėjo žinoti, jog atskiras jo pareikštas ieškinys nepriimtinas ir jam taip pat galėjo būti žinomos Procedūros reglamento 134 straipsnio nuostatos.

169 Todėl nėra naujos teisinės ar faktinės aplinkybės Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme, kuri galėtų pateisinti įstojusios į bylą šalies naujų pagrindų pateikimą.

170 Remiantis tuo, kas išdėstyta, reikia atmesti naujus įstojusios į bylą šalies pateiktus pagrindus bei su jais susijusius reikalavimus kaip nepriimtinus.

171 Dėl įstojusios į bylą šalies siūlymo Bendrajam Teismui savo iniciatyva iškelti pagrindus, susijusius su atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytais negaliojimo pagrindais, pakanka konstatuoti, kad Bendrasis Teismas savo iniciatyva gali iškelti tik viešosios tvarkos išlyga grindžiamus pagrindus (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mannesmannröhren-Werke prieš Komisiją*, T-44/00, Rink. p. II-2223, 126 punktas). Šioje byloje nagrinėjami pagrindai susiję su esme ir nėra viešosios tvarkos išlyga grindžiami pagrindai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

172 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Be to, pagal to paties reglamento 87 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

173 Šioje byloje ieškovės reikalavimai nebuvo patenkinti, o įstojusios į bylą šalies buvo patenkintas pirmasis reikalavimas ir nepatenkinti antrasis ir trečiasis reikalavimai bei reikalavimai, susiję su atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytais negaliojimo pagrindais.

174 Reikia pažymėti, kad įstojusios į bylą šalies nepatenkinti reikalavimai yra antraeiliai, palyginti su ieškovės reikalavimu panaikinti ginčijamą sprendimą ir su įstojusios į bylą šalies pirmuoju reikalavimu atmesti ieškinį.

175 Be to, reikia atmesti įstojusios į bylą šalies reikalavimą priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, nes VRDT laimėjo bylą.

176 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas mano, kad, teisingai įvertinus bylos aplinkybes, reikia nuspręsti, jog ieškovė padengia savo ir VRDT patirtas bylinėjimosi

išlaidas ir pusę įstojusios į bylą šalies patirtų bylinėjimosi išlaidų, o įstojusi į bylą šalis padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų.

177 Galiausiai, kalbant apie įstojusios į bylą šalies prašymą atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą byloje, kurioje buvo priimta šio sprendimo 22 punkte minėta Nutartis *Golden Elephant Brand* tol, kol nebus priimtas bendras galutinis sprendimas dėl registracijos pripažinimo negaliojančia procedūros, pakanka konstatuoti, kad sprendimas dėl bylinėjimosi išlaidų, susijusių su šia byla, buvo jau priimtas minėtoje nutartyje ir kad šis sprendimas tapo galutinis, nes nei viena šalis nepateikė apeliacinio skundo. Todėl šį įstojusios į bylą šalies prašymą reikia atmesti.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Atmesti *Hoo Hing Holdings Ltd* reikalavimus iš dalies panaikinti ir pakeisti 2008 m. gegužės 7 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 889/2007-1), susijusį su registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra tarp *Hoo Hing Holdings Ltd* ir *Tresplain Investments Ltd*.

3. ***Tresplain Investments*** **padengia savo ir VRDT patirtas bylinėjimosi išlaidas ir pusę** ***Hoo Hing Holdings*** **patirtų bylinėjimosi išlaidų.** ***Hoo Hing Holdings*** **padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų.**

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Paskelbta 2010 m. gruodžio 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Faktinės aplinkybės ..... II - 5667

Šalių reikalavimai ..... II - 5674

Dėl teisės ..... II - 5677

1. Dėl ieškovės reikalavimų ..... II - 5677

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 73 ir 74 straipsnių pažeidimu ..... II - 5678

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio pažeidimu. ..... II - 5678

— Šalių argumentai ..... II - 5678

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5680

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio ir 74 straipsnio 1 dalies pabaigos pa¸eidimu ..... II - 5685

— Šalių argumentai ..... II - 5685

— Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5687

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 4 dalies pažeidimu ..... II - 5693

Šalių argumentai ..... II - 5693

Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 5694

— Pirminės pastabos ..... II - 5694

— Dėl goodwill ..... II - 5697

— Dėl klaidinančio pateikimo ..... II - 5704

— Dėl žalos ir galimybės patirti žalą ..... II - 5710

2. Dėl antrojo ir trečiojo įstojusios į bylą šalies reikalavimų ..... II - 5711

3. Dėl įstojusios į bylą šalies reikalavimų, susijusių su atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 51 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytais negaliojimo pagrindais ..... II - 5712

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 5717